

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

1 april 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de drastische stijging van de verwijlntresten in 2002
Bijlage

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over fiscale maatregelen ter ondersteuning van renovatie en de bouw van huurwoningen

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Dinsdag 1 april 2003

VOORZITTER : De heer Marc van den Abeelen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.29 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de drastische stijging van de verwijlintresten in 2002

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de drastische stijging van de verwijlintresten in 2002.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is niet voor het eerst dat er in deze commissie wordt gedebatteerd over de verwijlintresten. Het is een tijd goed gegaan, maar uit antwoorden op schriftelijke vragen is gebleken dat de verwijlintresten spectaculair aan het oplopen zijn, vooral bij de DAB's. In 2002 bedroegen de verwijlintresten iets minder dan 5 miljoen euro. Dat is ongeveer 2,5 keer zoveel als in 2001.

In 1998 waren de verwijlintresten ongeveer even hoog als in 2002. De vorige regering heeft toen met succes een aantal accurate maatregelen getroffen om de te hoge verwijlintresten terug te dringen tot 1,4 miljoen euro in 1999. De huidige regering kan dit niveau niet instandhouden. In 2000 stegen de verwijlintresten met ongeveer 500.000 euro, in 2001 werd dit niveau behouden om dan in 2002 opnieuw drastisch te stijgen.

Vooraf binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur en de DAB's Mina-fonds en het Vlaams Infrastructuurfonds (VIF) is de situatie alarmerend. De grootste veroorzaker van de ver-

wijlintresten is het Vlaams Infrastructuurfonds : ongeveer 80 percent van de verwijlintresten van 2002 kan aan deze DAB worden toegeschreven. In vergelijking met 2000 en 2001 is er een stijging met ongeveer 250 percent. Binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur en de DAB Mina-fonds zijn de verwijlintresten ten opzichte van 2000 sterk gestegen. Ik zal de cijfers niet herhalen, u kent ze.

Mijnheer de minister, in antwoorden op parlementaire vragen verklaart u dat deze stijging niet trendmatig is, want volgens u is ze te wijten aan eenmalige incidenten. Het gaat onder meer om een vonnis van een oud betwist dossier ten belope van ongeveer 2 miljoen euro binnen het beleidsdomein Openbare Werken en over de blokkeringen van het financieel systeem. Dat gebeurde een keer in september wegens de overschakeling naar het Orafin-systeem en een tweede keer in december 2001-januari 2002 wegens de omschakeling naar de euro. Door deze blokkering werd een deel van de verwijlintresten verschoven van 2001 naar 2002. Om bijkomende verwijlintresten te vermijden, werden begin 2002 eerst de facturen betaald en dan pas de verwijlintresten.

Mijnheer de minister, ik heb u daarover vragen gesteld op 14 mei 2002. U stelde toen dat er nog geen exacte cijfers waren, maar dat het systeem op kruissnelheid was om de verwijlintresten te doen dalen. Als we de eenmalige vonnissen niet meetellen, dan is er nog altijd een stijging ten opzichte van voorgaande jaren. Het is ten eerste te begrijpen dat door de aard van activiteit de betalingstermijnen binnen bepaalde departementen en DAB's niet altijd te respecteren zijn, maar verwijlintresten van dergelijke omvang roepen toch enige vragen op.

Als we dit eenmalig dossier ten belope van 2 miljoen euro aftrekken van het totaal, komen we nog steeds op ongeveer 1 miljoen euro boven het be-

Decaluwe

drag van 2001. Kan dit verschil volledig worden toegewezen aan de blokkeringen ten gevolge van de overschakeling naar het Orafin-systeem en de euroconversie? Welke impact hebben deze blokkeringen concreet gehad? Reeds in 2001 werden verschillende acties ondernomen op het vlak van administratie en management, doorlichting van de procedures van facturen, opbouw van goede relaties met leveranciers, enzovoort. Hoe efficiënt waren deze acties? In welke mate hebben deze acties een verdere stijging van de verwijlintresten kunnen tegengaan? Is het Orafin-systeem nu volledig onder controle? Evolueert deze situatie in gunstige zin? Welke richting gaat het uit voor 2003? Wie is verantwoordelijk voor de mankementen aan het Orafin-systeem? Welke acties of initiatieven hebt u klaar om een nog verdere stijging van de verwijlintresten een halt toe te roepen?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Decaluwe, we zijn het eens over de grond van de zaak. Ik heb een kopie laten ronddelen van de meest actuele tabel van de verwijlintresten (zie bijlage). Uit de cijfers van mijn eigen departement, namelijk AZF, blijkt dat ik verwijlintresten zoveel mogelijk probeer te voorkomen.

Het is een open deur intrappen als ik zeg dat de hoogste verwijlintresten voorkomen bij LIN en de DAB VIF. In 2002 hadden we echter een uitzonderlijke toestand. In de voorbije jaren hadden we de toestand redelijk onder controle, maar dat neemt niet weg dat het altijd beter kan. Elke minister heeft er belang bij om verwijlintresten te minimaliseren omdat dit de beleidskredieten vermindert. Elke minister draagt daarover verantwoordelijkheid.

2002 was een rotjaar om twee redenen. Een eerste reden is de invoering van de euro. Die heeft ons verplicht om de verrichtingen in 2001 veel vroeger te staken. Daardoor zijn een aantal facturen overgedragen naar 2002. Dat was onvermijdelijk, maar eenmalig. De tweede reden was het nieuw boekhoudkundig systeem Orafin dat ik heb geërfd van mijn voorganger. We hebben daarover in de commissie al meermaals een boom over opgezet.

Er zijn in 2002 tal van blokkeringen van het systeem geweest. Dat is in de commissie besproken met secretaris-generaal Leo Victor die het systeem moet implementeren. De autonome boekhoudcel-

len hebben hinder ondervonden van de onderbrekingen en er moesten keuzes worden gemaakt. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om erop te wijzen dat de ambtenaren bovenmenselijke inspanningen hebben geleverd om, ondanks de moeilijkheden van het systeem, goed werk te leveren. Er is alles aan gedaan om een en ander binnen de perken te houden.

Over de genesis van het Orafin-project zou ik lang kunnen uitweiden, maar dat is voer voor geschiedenisboeken: we moeten vooruitkijken. U vroeg of we het systeem onder controle hebben. De heer Victor heeft een volledig programma uitgewerkt waarbij een beroep is gedaan op externe expertise. Door outsourcing van ICT-kennis zitten we vaak in een machteloze positie. We beschikken intern nog nauwelijks over mensen die in staat zijn om vorming te geven. Een nieuw systeem implementeren is een enorme uitdaging. De kennisoverdracht is nu bezig en dat moet binnen afzienbare tijd eindigen. Het is belangrijk dat de mensen die het systeem nu onder de knie hebben, blijven. Onlangs is een van onze betere mensen weggegaan. We kunnen dat natuurlijk niet verbieden, maar dat doet pijn. Dat geldt ook op andere terreinen.

Het Rekenhof is bezig met een audit van Orafin. We hebben niet alleen zelf veel moeilijkheden gehad met dat systeem, de invoering ervan heeft ook het Rekenhof grijs haar bezorgd. Ik heb de voorzitter van het Vlaams Parlement geregeld verslag uitgebracht over de manier waarop we het proberen bij te sturen.

Voor het jaar 2002 moeten nog twee externe zaken worden vermeld. U hebt zelf reeds de juridische discussie ter sprake gebracht over het dossier bij Openbare Werken van de onteigening in nota bene 1984. Daarvoor betalen we ieder jaar een grote som aan verwijlintresten. Ik hoop dat daar eens iets aan wordt gedaan. Daarnaast zijn er de gevolgen van het fameuze fraudedossier bij de MINA-raad uit het najaar van 2002. De MINA-raad werd geconfronteerd met een bijna verdubbeling van de verwijlintresten als gevolg van het gerechtelijk onderzoek doordat een aantal betalingsmogelijkheden waren geblokkeerd.

Voor 2002 zijn dit zowat de voornaamste oorzaken. Bij Financiën en Begroting proberen we de zogenaamde LEI, ingevoerde ordonnancerings met een effectieve betaaldag na 31 december, te monitoren. We stelden vast dat sommige ordonnanceurs al te ijverig waren en ordonnancerings deden voor facturen met een betaaldag na 31 december. Dat heeft echter geen enkele invloed op de bere-

Van Mechelen

kening van de verwijlntresten. In mijn antwoord op de interpellatie van de heer Van Rompuy ben ik daar in detail op ingegaan.

Het bedrag van de stand van zaken in 2003 is aangegeven in de rondgedeelde tabel. Uiteraard slepen we opnieuw enkele oude dossiers mee. Bijvoorbeeld bij Openbare Werken is er een historisch dossier voor een bedrag van 244.985 euro. Als we de teller op nul zetten, staan we meteen daarna op dat bedrag. Daar moeten we eens van afraken.

Er is ook een nieuw fenomeen dat al een rol speelde in 2002, maar nog veel meer invloed zal hebben in 2003. In een koninklijk besluit van 17 december 2002 ter uitvoering van de wet op de overheidsopdrachten van 24 december 1993 werden de modaliteiten en de tarieven van de verwijlntresten substantieel verhoogd. Dat heeft een impact op alle gunningen van overheidsopdrachten vanaf 8 november 2002.

Er zijn twee belangrijke wijzigingen. Terwijl vroeger verwijlntresten moesten worden betaald vanaf een bedrag van 55 euro, moet dat nu gebeuren vanaf een bedrag van 5 euro. We zijn nu dus voor alles en nog wat verwijlntresten verschuldigd. Bovendien is het tarief van de te betalen verwijlntresten verdubbeld van 5,25 procent naar 10 procent. Het wordt dan ook bijzonder moeilijk de cijfers nog met elkaar te vergelijken, want we riskeren appelen met citroenen te vergelijken.

Vanaf 2003 zitten we in een nieuwe situatie en moeten we voor onszelf, omwille van die kosten, een bijkomende monitoring invoeren. Sinds de invoering van Orafin zijn de ordonnanceringen en betalingen volledig gedelegeerd aan de autonome boekhoudcellen. Ze worden dus niet meer centraal bij Financiën gedaan. Daardoor heeft het departement Financiën en Begroting een soort post-factumcontrole van de stand van zaken. We kunnen alleen maar proberen de ministers ervan te overtuigen dat ze er geen enkel belang bij hebben de verwijlntresten te laten oplopen.

Om ontsporingen te voorkomen – of ze ten minste zo snel mogelijk te kunnen detecteren en corrigeren – zijn we met die monitoring begonnen. We denken eraan elke minister bij die monitoring te betrekken, al hoeven we uiteraard degenen die geen verwijlntresten hebben, niet de daver op het lijf te jagen. Het gaat om drie of vier grote sectoren, waaronder Mobiliteit, Openbare Werken en

voor een deel ook Leefmilieu. We vragen die ministers telkens de maand volgend op het einde van elk kwartaal een rapport te maken en aan Financiën en Begroting te bezorgen, zodat het departement de zaken kan volgen.

De cijfers voor 2003 moeten, gezien de gewijzigde omstandigheden, dus anders worden geïnterpreteerd dan die van de vorige jaren. Het is van belang dat we proberen met een permanente monitoring dit fenomeen tot aanvaardbare proporties terug te brengen. Het systeem van een kwartaalmonitoring kan daar een goede methode voor zijn.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw gedetailleerd antwoord. Net als u ben ik er voorstander van die bedragen zo klein mogelijk te houden. Dat is eigenlijk een open deur intrappen.

Ik ben echter ook voorstander van een open boekhouding. Jaren geleden heb ik dat al voorgesteld. Uiteraard kan in de begroting niet worden voorspeld hoeveel verwijlntresten er zullen zijn, maar het kan nuttig zijn dat het in de rekeningen zichtbaar is, zodat we die gegevens niet voortdurend moeten opvragen. Het heeft me enorm veel moeite gekost om ze te weten te komen. Het ene departement had de rekeningen afgesloten in november, het andere op een ander moment. Het was dus bijzonder moeilijk de gegevens voor 31 december 2002 te weten te komen. Als minister van Financiën kunt u ervoor zorgen dat daar de nodige openheid in komt.

U hebt uiteraard gelijk dat we geen appels met citroenen kunnen vergelijken. Wat me echter interesseert, is het eindbedrag. Of dat nu hoger is om die reden of om een andere, we kunnen er niet om juichen. De absolute cijfers moeten gewoon zo laag mogelijk zijn, wat de tarieven voor de verwijlntresten ook zijn. Een en ander mag niet tot de evaluatie leiden dat we met een beperkte stijging toch goed bezig zijn.

Ik kijk uit naar de audit van Orafin. We kunnen die te gepasten tijde in deze commissie bespreken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over fiscale maatregelen ter ondersteuning van renovatie en de bouw van huurwoningen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over fiscale maatregelen ter ondersteuning van renovatie en de bouw van huurwoningen.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week vroeg ik minister Gabriëls naar aanleiding van de jaarlijkse Batibouwbeurs of we op Vlaams niveau konden inspelen op het federaal akkoord over een uitsstel van 6 jaar van de verhoging van het kadastraal inkomen na een renovatie in de zogenaamde achtergestelde wijken. De maatregel werd op 25 maart besproken in de commissie van het federaal parlement, en is op 26 maart besproken in de plenaire vergadering van de Kamer. Er zou nog over worden gestemd vóór de ontbinding van het federaal parlement.

Er zou ook worden voorzien in een belastingaftrek voor investeringen in panden en achtergestelde stadswijken. Dat zou de federale schatkist 2,6 miljoen euro kosten. Samen zouden deze maatregelen renovaties moeten aanmoedigen.

Dit voorstel in de programmawet houdt concreet in dat bij investeringen in renovaties van woningen in de zones voor positief grootstedelijk beleid gedurende 6 jaar het kadastraal inkomen wordt bevroren. De zones voor positief grootstedelijk beleid worden vastgelegd door de koning op basis van studies van verschillende universiteiten. Pas vorige vrijdag werd de bespreking van de afbakening afgerond, en aan het KB wordt nog geschreven.

De maatregel is zuiver federaal, want blijft beperkt tot de regels in verband met het kadastraal inkomen die betrekking hebben op de personenbelasting. Dat betekent dat het nieuwe KI na renovatie wel wordt doorgerekend voor de onroerende voorheffing. Dit laatste is een bevoegdheid van de gewesten. De maatregel zou voor Vlaanderen kunnen worden uitgebreid. Bij de berekening van de onroerende voorheffing zou ook het KI van vóór de renovatie kunnen worden aangehouden, en dat eventueel voor een periode van 6 jaar. Om het

voor de mensen eenvoudig te houden, richt men zich het beste op de zones die door de federale overheid zijn afgebakend. Of met die afbakening op Vlaams niveau akkoord kan worden gegaan en of die in het Vlaamse beleid past, is een andere vraag.

De bevroering van de belasting van het KI voor een bepaalde periode zou ook navolging kunnen krijgen op gewestelijk niveau. Minister Gabriëls heeft vorige week gezegd dat 'de bouwsector toonaangevend is en als een soort barometer fungeert voor de overige economische activiteiten die zich rond deze sector situeren'. Hij stelde dat het Vlaams Gewest deze maatregel kan navolgen, maar dat dit tot uw bevoegdheid behoort als minister van Financiën en Begroting.

Mijnheer de minister, hoe staat u tegenover een aanvulling van de nieuwe federale maatregel op het niveau van het Vlaams Gewest ? Wat is het kostenplaatje daarvan ? Werd op het niveau van de Vlaamse regering reeds gesproken over een dergelijke maatregel ? Zo ja, wat waren de conclusies ?

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, ik vraag me af of dit het probleem niet zal verplaatsen. Het zal voor een investeerder veel interessanter zijn om te investeren in onroerende goederen in een achtergestelde buurt dan in een 'normale' buurt. Dat zal op termijn het probleem verplaatsen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het is nuttig om eerst proberen te begrijpen wat het federale niveau wil beslissen. Toen ik dit bericht via de pers vernam, deed het mijn wenkbrauwen fronsen. In de programmawet die door het federaal parlement wordt behandeld, staat : 'De uit een herschatting voortspruitende verhoging van het KI heeft slechts uitwerking vanaf de eerste dag van het zesde jaar dat volgt op het feit waarvan de aangifte bij artikel 473 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 is voorgeschreven'. Voor alle duidelijkheid, artikel 473 legt de belastingplichtige de verplichting op om bij de administratie van het kadaster aangifte te doen van renovatiewerken aan de woning.

Het KI dat naar aanleiding van renovatiewerken wordt verhoogd, blijft door de federale regering

Van Mechelen

bevoren op het niveau van vóór de renovatie gedurende 6 jaar. De tekst van de programmawet stelt uitdrukkelijk dat deze bevrozing geen invloed heeft op de onroerende voorheffing, wat een zuivere gewestelijke belasting is. Het zou dan ook totaal onlogisch zijn dat de federale regering unilaterale maatregelen uitvaardigt die rechtstreeks inwerken op de ontvangsten van de gewesten, gemeenten en provincies.

Om de precieze draagwijdte van deze maatregel uit te leggen, moet ik noggedwongen technisch worden. Het KI dat nog steeds door de federale administratie van het kadaster wordt vastgesteld, dient niet alleen als heffingsgrondslag voor de gewestelijke onroerende voorheffing, maar heeft ook een rol te vervullen in de federale personenbelasting. Het geïndexeerd KI vormt namelijk in principe een belastbaar inkomen in de federale personenbelasting. Hierop moeten nog wel een aantal correctiebewerkingen worden toegepast en bestaan er ook een aantal vrijstellingen en verminderingen, onder meer met betrekking tot de aftrek van leninglast en degelijke.

Ik beperk me tot de vermelding van de voornaamste, de zogenaamde woningaftrek. Voor de belastingplichtige die een woning betreft waarvan hij eigenaar is, wordt het KI van die woning slechts in aanmerking genomen in de mate dat die meer dan 3.950 euro bedraagt, aanslagjaar 2003. Dat bedrag wordt dan nog eens verhoogd met 330 euro voor de echtgenote en elke persoon ten laste.

Ik zou nog verder kunnen uitweiden over de rol van het KI in de federale personenbelasting, maar dat is niet de opdracht van deze commissie. Het hoort veeleer thuis in een cursus fiscaal recht. De bevrozing blijft beperkt tot de federale personenbelasting : niet meer, niet minder.

U vraagt of we die bevrozing moeten overnemen in de gewestelijke onroerende voorheffing. In Het Nieuwsblad van 21 februari 2003 las ik dat minister Reynders de gewesten en gemeenten zal 'aanporren' om een soortgelijke maatregel te nemen. Ik vraag me af waarop hij in het verleden zolang heeft gewacht om dat te doen. Dit lijkt me een eigenzinnige kijk op de vernieuwde fiscale autonomie.

Bovendien is het naar mijn bescheiden mening de omgekeerde wereld. We hebben zelf het initiatief genomen om op dit terrein de fiscaliteit te gebruiken als een sturend beleidsinstrument, en niet andersom. In het programmadecreet van 22 decem-

ber 2002 heeft Vlaanderen zelf maatregelen opgenomen om de renovatie van verkrotte woningen fiscaal te belonen. Wie in het Vlaams Gewest een gebouw renoveert dat is opgenomen in de inventaris van de verwaarloosde of ongeschikte woningen, betaalt nog gedurende 5 aanslagjaren onroerende voorheffing die wordt berekend op het KI van vóór de renovatie. Nog voor de federale ministers dit idee hadden gelanceerd, was het hier al goedgekeurd. Het Vlaams Gewest heeft zijn verantwoordelijkheid in dit dossier wel degelijk genomen. Onze beslissing is een voorbeeld.

Door onze maatregelen op de schenkingsrechten voor de bouwgronden, stijgt bijvoorbeeld ook het aantal schenkingen. Dat is trouwens een meevaller voor de begroting. De doelstelling om de restpercenten vrij te maken, wordt daarmee gehaald. De mensen gaan nadenken. Ik ben erover verheugd dat de Brusselse schepen van Stedenbouw dit geen gek idee vond en het ondertussen ook heeft overgenomen.

Een verschilpunt met het federale niveau is dat de Vlaamse maatregel zich beperkt tot die gebouwen die werden geïnteriseerd op de lijst van de verwaarloosde en ongeschikte woningen. Wie een woning laat verkrotten, krijgt een sanctie, wie renoveert, krijgt een voordeel. Het is een mes dat aan twee kanten snijdt. Op die manier voeren we een dynamisch beleid.

De federale maatregel is dan weer beperkt tot onroerende goederen die gelegen zijn in een zone voor positief grootstedelijk beleid in de zin van artikel 145 van het wetboek van de inkomstenbelastingen. Een zone voor positief grootstedelijk beleid is een gemeente of een afgebakend deel van een gemeente waar het woon- en leefklimaat moet worden verbeterd door specifieke maatregelen. De koning bepaalt deze zones voor positief grootstedelijk beleid op basis van wetenschappelijke studies. Ik weet niet of er momenteel al uitvoeringsbesluiten zijn, maar er is wel al een studie gebeurd. Bijvoorbeeld in Antwerpen zullen er wellicht enkele wijken in aanmerking komen.

Mijnheer De Cock, we proberen de onroerende voorheffing dynamisch te benaderen en impulsen te geven, niet alleen op het bevoegdheidsdomein van deze commissie, maar ook in het beleid van ruimtelijke ordening, het woonbeleid en het sociaal beleid.

Over de budgettaire impact kan ik het volgende zeggen. Zoals ik in een discussie met de VVSG al heb gezegd, levert het feit dat de onroerende voor-

Van Mechelen

heffing gedurende vijf jaar wordt berekend op het oude kadastraal inkomen, geen budgettair verlies op. Wel is er een verlies aan potentiële meeropbrengsten. Daar staan echter andere voordelen tegenover, want een verkrotte woning is een geïmmobiliseerde eigendom, waar niemand woont. Als daar morgen een nieuwe woning wordt opgetrokken, en er gaan mensen in wonen, dan krijgen we via de personenbelasting een bijkomende opbrengst. Ik heb ook de VVSG ervan kunnen overtuigen dat dit een win-winsituatie is. Het heeft immers ook te maken met de vernieuwing van de stedelijke omgeving.

We hebben een specifieke maatregel genomen met betrekking tot de vrijstelling van onroerende voorheffing voor wie een leegstaand winkelpand ombouwt tot een woning. Dat is immers een vrij dure operatie. In veel Vlaamse steden wordt het winkelen steeds meer geconcentreerd en ook in dorpen wordt geprobeerd de winkels te clusteren. Woningen die verbouwd zijn tot winkels, komen leeg te staan en kunnen opnieuw woningen worden. We proberen dat te stimuleren.

Ik ben niet van plan de federale regering achterna te hollen in haar plan. We zullen volgen wat ze doet, en zij volgt wellicht wat wij doen. Te gepasten

tijde zullen we in het autonome Vlaanderen onze verantwoordelijkheid opnemen, zoals het hoort.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de minister, ik dank u voor dit heel uitgebreid en duidelijk antwoord. Ik wou wel eens weten wat het aanporren door een federaal minister zou kunnen inhouden. (*Gelach*)

Het is belangrijk dat we onze verwaarloosde panden en stadskankers aanpakken, en ik zie wel dat dat ook gebeurt. De maatregelen vallen wel niet volledig samen, maar er wordt toch 5 jaar respijt geboden. Dat is een goede zaak.

Ik ben het met u eens dat Vlaanderen zijn financiële autonomie het best zelf uitwerkt. Ik zag echter in de uitspraken van federaal minister Reynders een mogelijkheid om nog meer fiscale stimuli te geven voor de renovatie van verwaarloosde panden. Hoe dan ook, in deze commissie en in de commissie voor Huisvesting wordt werk gemaakt van dit pijnpunt in onze samenleving.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.04 uur.*

BIJLAGE

**Evolutie van de verwijlntresten (1997-2003) in de verschillende departementen
en belangrijkste DAB's van de Vlaamse Gemeenschap**

	1997	1998	1999	2000	2001	31-12-02	27-03-03
COO	0	0	0	9.507	0	9.925	0
AZF	1.670.802	758.554	41	23.580	14.480	3.245	0
OND	0	0	0	0	940	0	94
WVC	9.916	4.958	406	44.444	515	1.526	3.969
EWBL	0	0	0	0	5.434		0
LIN	1.132.873	528.013	338.004	240.382	321.507	672.315	391.274
WIM	0	0	0	0	0	50	0
DAB MINA	64.452	37.184	139.665	5.214	75.571	194.804	21.635
DAB VIF	1.898.864	1.707.986	901.536	1.514.486	1.476.496	32.954.822	600.155
DAB LSO				0	0	9.526	0
Totaal	4.776.907	33.036.695	1.379.655	1.837.613	1.894.943	4.846.213	1.017.127